

PRIKAZ SKUPA

„1. MEĐUNARODNA KONFERENCIJA O SEKSUALNOM NASILJU U HRVATSKOJ: SUSTAV JAVNIH POLITIKA I PODRŠKE ZA ŽRTVE SEKSUALNOG NASILJA“

Zagreb, 23. listopada, 2015.

23. listopada 2015. godine je u Zagrebu održana 1. međunarodna konferencija o seksualnom nasilju u Hrvatskoj koju je organizirala Ženska soba – Centar za seksualna prava (u okviru EU projekta PROGRESS – Moj glas protiv nasilja) u partnerstvu s Uredom za ravnopravnost spolova Vlade Republike Hrvatske i organizacijom civilnog društva Centar za edukaciju, savjetovanje i istraživanje (CESI). Odbor za ravnopravnost spolova Hrvatskog sabora je bio su-organizator konferencije.

Istaknuti su slijedeći ciljevi konferencije:

- Podizanje svijesti o neprihvatljivosti svih oblika nasilja prema ženama i djevojkama;
- Upoznavanje nadležnih tijela i institucija s problemom nedostatne podrške za žrtve / žene koje su preživjele seksualno nasilje u Hrvatskoj;
- Unaprjeđenje sustava podrške žrtvama (žene koje su preživjele seksualno nasilje) kroz razvoj i implementaciju javnih politika i potrebnih servisa za rad sa žrtvama;
- Uspostavljanje i jačanje međuresorske suradnje svih nadležnih tijela, institucija i organizacija civilnog društva u pružanju podrške žrtvama i suzbijanju seksualnog nasilja.

Sudionici/ce konferencije su bili/e predstavnici/ce iz relevantnih državnih tijela, nadležnih institucija, organizacija civilnog društva koji/e direktno rade sa žrtvama seksualnog nasilja, rodno uvjetovanog nasilja i na području zaštite ljudskih prava te ostala zainteresirana javnost.

Nakon pozdravnih govora od strane organizatorica (Maje Mamule u ime Ženske sobe, Helene Štimac Radin u ime Ureda za ravnopravnost spolova Vlade RH i Sonje König u ime Odbora za ravnopravnost spolova Hrvatskog Sabora) te uvodnog obraćanja pravobraniteljice za ravnopravnost spolova, Višnje Ljubičić i zamjenice ministrice Ministarstva socijalne politike i mladih, Maje Sporiš, održana su sljedeća predavanja:

1. Liz Kelly (Ujedinjeno Kraljevstvo, Sveučilište London Metropolitan, Ravnateljica Odjela za studije o nasilju nad djecom i ženama): Seksualno nasilje – gdje smo danas: refleksije feminističke istraživačice i aktivistkinje
2. Catherine Le Magueresse (Francuska, Sveučilište Sorbonne): Refleksije o načinima suzbijanja muškog nasilja prema ženama

3. Lepa Mladenović (Srbija, Beograd, feministička aktivistica i konzultantica, konzultacije za lezbijke): Feministički san: tisuće ženskih centara protiv silovanja i odgovorne države
4. Biljana Branković (Srbija, neovisna istraživačica i konzultantica, članica GREVIO skupine stručnih osoba za djelovanje protiv nasilja nad ženama): Seksualno nasilje: izlazak iz zaborava
5. Maja Mamula (Hrvatska, Ženska soba – Centar za seksualna prava): Prijaviti seksualno nasilje ili ne: dileme i iskustva u Hrvatskoj
6. Marijana Senjak (Hrvatska, Inicijativa za Ženski sud – feministički pristup pravdi): Žene uzvraćaju udarac – od individualne psihoterapijske podrške do globalnog prepoznavanja na obeštećenje
7. Goran Arbanas (Hrvatska, Klinika za psihijatriju Vrapče, Zavod za forenzičku psihijatriju): Institucionalni sustav zaštite mentalnog zdravlja žrtava seksualnog nasilja
8. Hrvoje Đuran (Hrvatska, Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo policije, Ured glavnog ravnatelja policije, Služba za nadzor, unaprjeđenje rada i razvoj policije): Podrška i zaštita žrtava seksualnog nasilja – nužnost suradnje policije i žrtve
9. Helenca Pirnat Dragičević (Hrvatska, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske): Zaštita i pristup žrtvama seksualnog nasilja iz perspektive državnog odvjetnika
10. Lana Peto Kujudžić (Hrvatska, Županijski sud u Zagrebu): Prava žene žrtve silovanja u kaznenom postupku Republike Hrvatske
11. Branka Žigante Živković (Hrvatska, Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, Nacionalni tim za prevenciju i suzbijanje nasilja u obitelji i nasilja nad ženama): Učinkovitost zaštite žrtava seksualnog nasilja sa stajališta zakonodavstva Republike Hrvatske.

Tijekom konferencije se mogla steći jedna šira perspektiva rodno uvjetovanog nasilja, a domaći izlagači su pružili prikaz funkcioniranja hrvatskog odgovora na seksualno nasilje te istaknuli prostore daljnjeg unapređenja adekvatne akcije i reakcije u tom smislu.

U bogatoj diskusiji koja se razvila nakon svakog bloka predavanja se moglo zaključiti postojanje različitih iskustva u različitim državama u odnosu na društvenu reakciju na seksualno nasilje prema ženama i bogatstvo aktivnosti koje se poduzimaju u cilju suzbijanja i prevencije seksualnog nasilja.

Doneseni su sljedeći zaključci i preporuke:

1. Postupak prijave seksualnog nasilja treba učiniti što manje traumatizirajućim za žrtve, poštujući pri tome sva prava ali i specifičnosti žrtava seksualnog nasilja.
2. Sudski postupak potrebno je učiniti osjetljivim za potrebe žrtava seksualnog nasilja kroz skraćivanje trajanja postupka, informiranja žrtve te osjetljivosti za specifične potrebe žrtava seksualnog nasilja (npr. korištenje video linka).

3. Centar (centri) za žrtve seksualnog nasilja izvor su podrške za žrtve seksualnog nasilja, ali i važni društveni akteri po pitanju seksualnog nasilja uopće. Važno je podržati rad postojećih, kao i otvaranje novih centara.
4. Važna je međusobna suradnja i uvažavanje svih ključnih aktera koji rade na suzbijanju seksualnog nasilja i pružanju direktne pomoći i podrške žrtvama. Pri tome je nužno istaknuti važnost suradnje nadležnih institucija organizacija civilnog društva.
5. Seksualno nasilje specifičan je oblik nasilja o kojemu je potrebno informiranje i educiranje stručnjakinja i stručnjaka koji rade sa žrtvama seksualnog nasilja, kao i općenito na problemu seksualnog nasilja. Stoga, potrebna je obavezna i sustavna specijalizirana edukacija za osobe iz nadležnih edukacija koje rade na području seksualnog nasilja.
6. S obzirom na postojeću stigmiju žrtava seksualnog nasilja kako u obitelji, tako i na radnom mjestu, ali i u društvu općenito, nužno je temeljito i sustavno raditi na senzibiliziranju građanstva za problem seksualnog nasilja i destigmatizaciji žrtava.
7. Potrebno je osigurati praćenje provedbe Protokola o postupanju u slučaju seksualnog nasilja.
8. Istraživanja o prevalenciji, posljedicama kao i elementima koji pridonose prijavi nasilja, ključan su izvor informacija i komunikacije sa žrtvama seksualnog nasilja i njihovim potrebama. Upravo zbog toga potrebno je podržati i potaknuti provođenje istraživanja na ovu temu.
9. Usprkos određenim pozitivnim pomacima ostvarenim kroz suradnju institucionalnog sektora i organizacija civilnog društva, iznimno je važno je da same institucije kontinuirano unaprjeđuju rad sa osobama koje su preživjele seksualno nasilje.
10. Bez obzira u kojem segmentu društva djelujemo, unutar institucionalnog okvira ili izvan njega, svi moramo raditi na prevenciji i edukaciji, imajuću na umu prije svega mlade osobe. Tu je prije svega važno naglasiti odgovornost države koja treba osigurati sa se svi potrebni preduvjeti za takve edukacije i dogode.

Pripremila

Prof.dr.sc. Irma Kovčo Vukadin